

POSTANOWIENIE

Dnia 25 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie z zażalenia **R. A.** na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w S. z dnia 13 listopada 2015 r. Ds. .../15 o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o czyn z art. 231 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 25 maja 2016 r.

wniosku Sądu Rejonowego w K. w przedmiocie przekazania sprawy IX Kp .../16 do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł :

sprawę IX Kp .../16 przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 kwietnia 2016 r. Sąd Rejonowy w K. wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie w trybie art. 37 k.p.k. do innego równorzędnego sądu sprawy z zażalenia R. A. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w S. z dnia 13 listopada 2015 r. Ds. .../15 o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o czyn z art. 231 § 1 k.k. W uzasadnieniu postanowienia wskazano, że odmowa wszczęcia śledztwa dotyczyła czynu, którego – według składającego zawiadomienie - miał się dopuścić w okresie od lipca do września 2015 r. Prezes Sądu Rejonowego w K., czym miał także działać na szkodę interesu prywatnego R. A. Sąd Rejonowy w K. wskazał następnie, że jest sądem właściwym do rozpoznania zażalenia, ale sytuacja jaka zaistniała w tej sprawie mogłaby

prowadzić do zaistnienia w opinii publicznej przeświadczenia o braku bezstronności orzekających w sprawie sędziów, skoro są oni organizacyjnie podlegli Prezesowi Sądu Rejonowego w K., a przedmiotem kontroli jest prawidłowość decyzji prokuratora odnosząca się do tej właśnie osoby.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie. Bez wątpienia sytuacja, w której podlegli organizacyjnie Prezesowi Sądu Rejonowego w K. sędziowie tego sądu (oczywiście, jeden z nich) mieliby rozpoznawać zażalenie R. A. na decyzję prokuratora o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie popełnienia przestępstwa z art. 231 § 1 k.k., zarzucanego prezesowi właściwego sądu, mogłaby uzasadniać w opinii publicznej, w tym także u obiektywnego obserwatora takiego postępowania sądowego, powstanie wątpliwości co do tego, czy sędziowie tego sądu mogą bezstronnie i obiektywnie rozpoznać takie zażalenie. Efektem pozostawienia tej sprawy we właściwym miejscowo sądzie mogłaby być sytuacja, w której opinia publiczna kwestionowałaby prawidłowość wydanego rozstrzygnięcia niezależnie od jego treści. W takiej sytuacji celowe jest aby tego typu podejrzeń co do sposobu rozpoznania zażalenia nie utrzymywać, gdyż nie służy to dobru wymiaru sprawiedliwości. Z tych powodów należało sprawę przekazać do Sądu Rejonowego w Sandomierzu.

Z tych powodów należało orzec jak w postanowieniu.

kc